

Súd: Okresný súd Nové Zámky  
Spisová značka: 9Er/190/2008  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4408202878  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková  
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4408202878.3

## Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky vo veci exekúcie oprávneného: EXEDRA s.r.o., P. Pázmaňa 49/3, 927 01 Šaľa, IČO: 36 228 001, právne zast.: POLAKOVIČ & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Štúrova 16/12, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 02, IČO: 47 233 559, proti povinným: X. L. B., V.: XX.XX.XXXX, B. P. V. O. X. K. B., V.: XX.XX.XXXX, O.: XX.X.XXXX, V. P. T. XX, XXX XX V. O., o vymoženie 11.829,31 Eur (356 370,- Sk) s prísl. a trov exekúcie, takto

### rozhodol:

I. Súd exekúciu **zastavuje**.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky vydal dňa 18.03.2008 poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára (EX 784/08), a to na základe exekučného titulu- Zmenkového platobného rozkazu č.k. 1Zm/410/2007-14 zo dňa 28.11.2007, ktorý vydal Okresný súd Bratislava V a návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 21.02.2008. Exekučné konanie sa začalo dňa 28.02.2008.

2. Podľa § 243f Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods.4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

3. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu 4da) s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

4. Podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3.rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom."

5. Novela č. 438/2015 Z. z. nadobudla účinnosť dňa 23.12.2015. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39ods. 4 bol oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods.4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona, t.j. do 22.01.2016 vrátane.

6. Oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplnil v lehote podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Uviedol, že povinný v 1.rade uzatvoril dňa 08.12.2004 so spoločnosťou Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. úverovú zmluvu. Za účelom zabezpečenia záväzkov povinného zo zmluvy v deň uzatvorenia úverovej zmluvy vystavil povinný v I. rade vlastnú bianko zmenku, čím sa zaviazal na rad banky zaplatiť zmenkovú pohľadávku určenú v súlade s dohodou o vyplňovacom práve k bianko zmenke. Zmenka bola per aval podpísaná povinným v 2.rade. Zmenka bola bankou indosovaná na oprávneného, v prospech ktorého bol vydaný zmenkový platobný rozkaz - exekučný titul.

7. Súd preto preskúmal, či nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods.1 písm. m) Exekučného poriadku. Súd sa oboznámil so Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 08.12.2004 (ďalej len „zmluva o úvere“), zmenkou č. 2358170 6 01/20041130 (ďalej „zmenka“), Dohodou o vydaní a vyplnení biankozmenky zo dňa 30.11.2004 a ostatným obsahom spisu.

8. Exekučným titulom je v tejto veci právoplatný a vykonateľný zmenkový platobný rozkaz, je teda nepochybné, že v konaní v ktorom sa vydal exekučný titul, sa uplatňoval nárok zo zmenky.

9. Z predloženej zmluvy o úvere súd zistil, že právny predchodca oprávneného (Prvá stavebná sporiteľňa a.s.) poskytol povinnému v I. rade ako dlžníkovi úver vo výške 300.000,- Sk, ktorý sa povinný v I. rade zaviazal splácať v splátkach po 2 625,00,- Sk. V zmluve je dlžník označený svojim menom a priezviskom, rodným číslom, dátumom narodenia, bydliskom. Dňa 30.11.2004 povinný v 1. a 2. rade uzavrel s právnym predchodcom oprávneného Dohodou o vydaní a vyplnení biankozmenky (ďalej len Dohodu), kde v čl. I dlžník vyhlásil, že vystavil a banke ako prvému majiteľovi vydáva zmenku popísanú v čl. 2 dohody, ktorá je pri vydaní neúplná a má byť vyplnená majiteľom zmeny podľa dojednania v tejto dohode. Článok II. dohody obsahuje popis biankozmenky. V čl. III, bod 1. a 3 Dohody dlžník súhlasí s tým, že v prípade nesplnenia jeho záväzkov v súlade so zmluvou o úvere, banka je oprávnená vyplniť zmenku v chýbajúcich náležitostiach, ktorými sú údaj určitej peňažnej sumy, ktorú sa vystaviteľ zaväzuje zaplatiť (zmenková suma) a údaj o splatnosti zmenky.

10. Zo zmenky súd zistil, že táto bola vystavená povinným v I. rade dňa 08.12.2004 v Nových Zámkoch. Na zmenke je vpísaná suma 356370,- Sk so splatnosťou dňa 26.02.2007. Ako zmenkový ručiteľ zmenku podpísal povinný v II. rade. Z rubopisu zmenky súd zistil, že dňa 03.05.2007 došlo k indosovaniu zmenky z remitenta Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. na rad nového majiteľa zmenky spoločnosti EXEDRA s.r.o., ktorý si svoju pohľadávku uplatnil na súde v Bratislave V, ktorý dňa 28.11.2007 vydal zmenkový platobný rozkaz č. 1Zm410/2007-14.

11. Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (1) Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. (2) Typová zmluva nesmie obsahovať a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

12. Najdôležitejším kritériom na posúdenie, či v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu alebo nie, je kritérium zmluvných strán a ich podnikateľskej činnosti, teda skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť.

13. Zmluva o úvere, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným v 1. a 2. rade dňa 08.12.2004 bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa.

14. Úprava Občianskeho zákonníka dotýkajúca sa spotrebiteľských zmlúv § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka bola zavedená do textu právnej normy Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1. apríla 2004. V čase uzatvorenia uvedenej úverovej zmluvy teda úprava Občianskeho zákonníka obsahovala ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách.

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej neprijateľná podmienka).

16. Podľa § 54 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. V tomto právnom vzťahuje vystupuje povinný v 1. a 2. rade nepochybne ako spotrebiteľ, ktorý čerpaním uvedeného úveru uspokojuje svoje osobné potreby a právny predchodca oprávneného vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedené služby. Súd je v danom prípade toho názoru, že uvedená zmluva patrí nepochybne svojím obsahom medzi spotrebiteľské zmluvy, lebo formulár textu bol vopred zo strany právneho predchodcu oprávneného pripravený bez možnosti povinného I meniť obsah a textu vedenej zmluvy. Nepochybne sa jedná o (klasickú) typovú zmluvu bez možnosti povinného ako spotrebiteľa zasahovať do znenia tejto zmluvy a do obsahu dopredu pripravenej úpravy vzájomných práv a povinností. Ide o typickú spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na právnu povahu účastníkov konania, kde povinný vystupujú ako spotrebiteľia vo vzťahu k službe, t.j. úveru, ktorý využíva na uspokojovanie svojich osobných potrieb a právny predchodca oprávneného vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu.

19. Cieľom novej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (s účinnosťou od 1.4.2004), tzn. dodatočnej úpravy spotrebiteľského práva bolo zabezpečiť harmonizáciu Slovenského zmluvného práva s Európskym spotrebiteľským právom, resp. s *aquis communautaire* dosiahnutého v tejto oblasti, a to hlavne z dôvodu zosúladenia s nepriamymi účinkami Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Účelom zavedenia úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku s účinnosťou od 1. apríla 2004 bola harmonizácia Slovenského zmluvného práva s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa. Spoločným znakom novozavedenej úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku, bolo teda faktické vyrovnanie uvedenej nerovnosti postavenia spotrebiteľa a podnikateľa ako profesionála, a to aj za predpokladu obmedzenia autonómie vôle v zákonom predpokladanom dôsledku.

20. Podľa vyššie citovaného § 54 ods. 1 OZ v znení účinnom od 1.apríla 2004 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Z obsahu Zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal oprávnený predchodca pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa povinných, pričom povinný I, II obsah tejto zmluvy žiadnym (podstatným) spôsobom nemohli ovplyvniť ani neovplyvnili. Právny vzťah medzi účastníkmi založený (predmetnou) zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa vtedy platného zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, bez ohľadu nato, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d/ OBZ. S poukazom na vyššie uvedené vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Platí totiž zásada, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. To znamená, že aj keď zmluvné strany sa písomne dohodli, že ich vzťah sa bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to neplatí.

21. V tomto prípade išlo o uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy, podľa ktorej právny predchodca oprávneného poskytol povinnému v 1. a 2. rade plnenie v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Podmienky poskytnutého úveru, obsah zmluvy, aj keď sa s nimi povinný v I. rade mohol oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ako aj obsah úpravy sankcií už nemohol reálne ovplyvniť. Zmluva vypracovaná bankou bola všeobecne používaná aj pri uzatváraní ďalších obchodných zmlúv s inými osobami. Zo zmluvy o úvere mal súd za preukázané, že právny predchodca oprávneného poskytol povinnému v 1.

a 2. rade pri podpise zmluvy úver , ktorý sa povinný v 1. a 2. rade zaviazal vrátiť podľa dojednaných podmienok. Je nepochybné, že banka pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej/obchodnej činnosti a povinný v 1. a 2. rade nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Ich vzťah je vzťahom dodávateľa a spotrebiteľa a treba naň aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

22. Keď súd ustálil, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah, ďalej skúmal, či v rozhodnutí, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie bolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom."

23. Spotrebiteľské právo v čase vystavenia zmenky v zásade nevyučovalo možnosť prijať od dlžníka zmenu na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava bola obsiahnutá v §4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z.z. v zmysle ktorého ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenu alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

24. Podľa čl. I § 11 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej „ZZŠ“), každú zmenu, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

25. Podľa čl. I § 11 ods. 2 ZZŠ, ak pojal vystaviteľ do zmenky slová „nie na rad“ alebo inú doložku rovnakého významu, možno previesť zmenu len vo forme a s účinkami obvyčajného postúpenia (cesie).

26. Podľa čl. I § 17 ZZŠ, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námiety, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

27. Z citovaných ustanovení čl. I § 11 ZZŠ vyplýva, že zo zákona je každá zmenka prevoditeľná indosamentom, pokiaľ v nej výslovne nie je uvedený text „nie na rad“. Aj keď teda účastníci pri uzatváraní dohody o použití zmenky - zmenkovej zmluvy, prevoditeľnosť zmenky indosamentom nedohodnú, nastáva zo zákona. V zmysle citovaných ustanovení čl. I § 17 ZZŠ má potom indosament zmenky tie účinky, že žalovaný zo zmenky, v tomto prípade spotrebiteľ - povinný, nemôže robiť majiteľovi námiety, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Indosamentom zmenky sa tak spotrebiteľ ako zmenkový dlžník dostáva do situácie, že sa nemôže dovoliavať zákonnej ochrany svojich práv ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom vzťahu (napríklad poukazom na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sa mohli premietnuť do zmenkovej sumy a podobne), iba že by preukázal, že majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na jeho škodu, čo môže byť veľmi ťažké, prakticky nemožné.

28. Zákon však súčasne umožňuje, aby účastníci v zmenkovej zmluve, prevoditeľnosť zmenky indosamentom vylúčili (§ 11 ods. 2 ZZŠ), čo by malo za následok, že spotrebiteľ ako zmenkový dlžník bude mať v prípade prevodu zmenky zachované námiety, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom zmenky. Ustanovenie § 11 ods. 2 ZZŠ, umožňujúce vylúčiť prevoditeľnosť indosamentom, tak predstavuje práve také ustanovenie, ktoré je na prospech spotrebiteľa a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa preto v prípade zmenky, vychádzajúcej zo spotrebiteľského vzťahu a vystavenej spotrebiteľom, musí ako spotrebiteľovi prospešnejšie použiť vždy. Porušenie tohto zákonného príkazu zakladá rozpor zmenkovej zmluvy so zákonom, a tým jej neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

29. Nevylúčenie prevoditeľnosti zmenky, ktorá sa týka spotrebiteľského vzťahu, a z ktorej je zmenkovým dlžníkom spotrebiteľ, indosamentom podľa § 11 ods. 2 ZZŠ je porušením povinnosti použiť v spotrebiteľskom vzťahu vždy takú právnu úpravu, ktorá je na prospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo zakladá neplatnosť zmenkovej zmluvy (kauzy zmenky) podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

30. Principiálne rovnaký právny záver vyplýva aj z rozsudku Vrchného soudu v Prahe, sp. zn. 9 Cmo122/2013 zo dňa 29.04.2013 (Právní rozhledy 13-14/2013, str. 508, tiež [www.beck-online.cz](http://www.beck-online.cz)), na

závery ktorého odkazuje aj Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze, sp. zn. IV. 457/2010zo dňa 18.07.2013 ([www.nalus.usoud.cz](http://www.nalus.usoud.cz)), v ktorom sa zaoberal problematikou indosovaných zmeniek spotrebiteľských vzťahoch.

31. Keďže mal súd za preukázané, že v danom prípade došlo k indosácii zmenky v neprospech povinných, súd má za to, že zmenkové dojednanie (kauza zmenky) bola dojednaná v rozpore so zákonom (§ 52 ods.2 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka).

32. Vzhľadom na uvedené, tak nie je potrebné zaoberať sa otázkami parametrov úveru, ktorý predložená zmenka zabezpečovala, ani povahou dohody o vyplňovacom práve ako neprijateľnej zmluvnej podmienke. Uplatnený nárok nemal byť právnemu predchodcovi oprávnenému (v pôvodnom konaní navrhovateľovi) priznaný už len preto, že vychádza zo zmenky vystavenej spotrebiteľom bez toho, aby bola pri dohode o použití zmenky, teda pri uzatváraní zmenkovej zmluvy vylúčená prevoditeľnosť tejto zmenky indosamentom (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č.k. 19Co 859/2014). Konanie o zmenkovom platobnom rozkaze je skrátené konanie, v ktorom sa vychádzalo striktno zo zmenky ako abstraktného listinného cenného papiera. Ak je teda zrejmé, že popri návrhu sú splnené všetky ostatné procesné podmienky a že predloženie zmenky nevzbudzuje nijakú pochybnosť o dôvodnosti nároku, zmenkový súd vydá zmenkový platobný rozkaz. Zmenkový súd teda zo zákona nebol povinný skúmať obsah dohody o vyplnení zmenky a teda neprihliadal ani na ustanovenia o spotrebiteľskom práve. Z uvedených dôvodov, keď súd vyhodnotil zmenkové dojednanie (kauzu zmenky) ako dojednanú v rozpore so zákonom (§ 52 ods.2 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka) a keďže na túto skutočnosť nebolo prihliadnuté v konaní o zmenkovom platobnom rozkaze, súd exekúciu podľa § 57 ods.1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil.

33. O návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora zo dňa 25.7.2013 tunajší súd nebude rozhodovať z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti, nakoľko došlo k zastaveniu exekúcie voči obom povinným.

34. Súd záverom dáva účastníkom na vedomie, že povinný v 2. rade zomrel dňa 22.2.2020, dedičské konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 12D/217/2020 nebolo ku dňu vydania tohto rozhodnutia ukončené.

#### **Poučenie:**

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.